

TALE

6. januar 2011

J.nr. 2010-0017970

9. kontor. Juridisk koordinati-
on/mpm

Beskæftigelsesministerens tale ved samråd om erstatning til privat virksomhed for skader forvoldt af virksomhedspraktikant

Samrådsspørgsmål:

Spørgsmål Y

I relation til en aktuel sag, hvor ejeren af Catfishworld i Ikast, Martin Hansen, risikerer at gå fallit med sin akvariebutik, fordi en virksomhedspraktikant i butikken var årsag til 3.000 akvariefisks død og hertil hørende økonomisk tab for ejeren på ca. 170.000 kr., bedes ministeren redegøre for, hvorledes de gældende regler sikrer en privat virksomhed erstatning, såfremt en person i virksomhedspraktik forvolder skade på virksomhedens ejendele m.v.

Spørgsmål Z

I relation til bestemmelsen i lov om aktiv beskæftigelsesindsats om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i virksomhedspraktik, bedes ministeren redegøre for, hvorvidt de af ministeren fastsatte regler er (1) rimelige og (2) hensigtsmæssige for virksomheders incitament til at tage personer i virksomhedspraktik.

Spørgsmål Æ

I relation til bestemmelsen i lov om aktiv beskæftigelsesindsats om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i virksomhedspraktik, bedes ministeren redegøre for, om kommunerne kan overholde de af ministeren fastsatte regler for kommunal erstatning for de af virksomhedspraktikantens forvoldte skader på andre personer eller andres ejendele alene ved at tegne en forsikring, hvor forsikrings-selskabet afviser at yde skadeserstatning medmindre det godtgøres, at der har været tale om grov uagtsomhed, eller at skaden er

sket forsætligt. Virksomheder, der tager personer i virksomhedspraktik, må trods alt kunne forvente, at de pågældende uden kendskab til det pågældende arbejde kan komme til at forvolde skade, uden at det er hverken forsætligt eller groft uagtsomt.

Spørgsmål Ø

Ministeren bedes redegøre for, hvilken pligt kommunen har til at informere virksomheder, der påtænker at tage personer i virksomhedspraktik, om forsikringsforhold. Ministeren bedes bl.a. redegøre for, om kommunen har pligt til at informere virksomheden om, at kommunen ikke yder erstatning, såfremt personen i virksomhedspraktik forvolder skade på f.eks. virksomhedens ejendele, medmindre der er tale om grov uagtsomhed eller forsætlighed.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Tale:

Indledningsvis vil jeg nævne, at jeg svarer på alle spørgsmålene på en gang.

Baggrunden for de stillede spørgsmål er en konkret sag. Jeg vil gerne understrege, at jeg hverken kan eller vil tage stilling til den konkrete sag. Jeg kender kun sagen, som den er beskrevet i pressen, og det er kommunens ansvar at tage stilling til, om der i den konkrete sag er grundlag for at udbetale erstatning.

Men jeg vil gerne oplyse generelt om, hvordan reglerne er.

(Til spørgsmål Y og Z har jeg følgende svar:)

Vi vedtog med aftalen om ”Flere i arbejde”, at kommunen i et vist omfang skulle betale for de skader, som en person i virksomhedspraktik forvolder.

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder derfor en bemyndigelse til, at Beskæftigelsesministeren skal fastsætte nærmere regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder på andres ejendele under deltagelse i bl.a. virksomhedspraktik. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af disse regler, at kommunens erstatningsansvar skal vurderes efter dansk rets almindelige erstatningsregler, hvis en person har forvoldt en skade på andres ejendele under deltagelse i virksomhedspraktik,

Dansk erstatningsret

Dansk erstatningsret bygger på erstatningsansvarsloven og i vid udstrækning på retspraksis.

Efter retspraksis er der en almindelig erstatningsregel, culpa-reglen, hvorefter det kan pålægges en skadevolder at yde skadelidte erstatning, såfremt skadevolderen har været mere skødesløs, end man almindeligvis måtte forvente i den givne situation.

I den juridiske terminologi foreligger der culpa, hvis skadevolder har forvoldt skade med forsæt eller ved grov eller simpel uagtsom adfærd eller undladelse. Der vil herefter ikke være erstatningsansvar for en hændelig skade.

Skade forvoldt ved almindelig klodsethed eller anden uhen-sigtsmæssig adfærd betragtes som simpel uagtsomhed.

I erstatningsansvarsloven er der særlige regler for skader, der er dækket af forsikring. Her er hovedreglen, at i det omfang en skade er dækket af en forsikring, er der ikke erstatningsansvar med mindre personen har forvoldt skaden forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Kommunen er erstatningsansvarlig i det omfang personen i virksomhedspraktik er det.

Det betyder, at hvis en skade ikke er dækket af en forsikring er en kommune erstatningsansvarlig, hvis virksomhedspraktikanten har handlet culpøst, det vil sige skaden er forvoldt med forsæt eller ved grov eller simpel uagtsom adfærd eller ved en undladelse.

Er skaden dækket af en forsikring f.eks. en tingsforsikring, en driftstabsforsikring eller arbejdsgiverens ansvarsforsikring er kommunen kun erstatningsansvarlig, hvis virksomhedspraktikanten har handlet forsætligt eller med grov uagtsomhed. Det vil sige arbejdsgiverens forsikringen dækker den skade, der er forvoldt ved simpel uagtsomhed.

De regler, vi har, sikrer dermed, at private virksomheder vil få erstatning af kommunen også ved simpel uagtsomhed og undladelser fra virksomhedspraktikantens side *med mindre* virksomheden får tabet dækket af virksomhedens egen forsikring.

Det synes jeg, både er rimeligt og hensigtsmæssigt.

Jeg har heller ikke modtaget nogen indikationer på, at de nu-gældende erstatningsprincipper er nogen barriere for virksomhedernes incitament til at tage virksomhedspraktikanter. Det seneste års stigning i brugen af virksomhedspraktik vidner da heller ikke om, at der skulle være et incitamentsproblem.

Arbejdsgiverne bliver gjort opmærksomme på erstatningsreglerne på blanketten om virksomhedspraktik.

(Til spørgsmål Æ har jeg følgende svar)

Der spørges til, hvorvidt kommunerne kan overholde de fastsatte regler for kommunal erstatning ved at tegne en forsikring, der skal dække skader forvoldt af praktikanter i tilbud om vejledning og opkvalificering og i virksomhedspraktik.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at det fuldt ud er den enkelte kommunes ansvar at sikre, at den overholder reglerne om erstatning. Det er op til den enkelte kommune at vurdere, hvorvidt kommunen vil dække sit økonomiske ansvar ved at forsikre sig, eller om kommunen vil være selvforsikrende.

Det er således uden betydning for en kommunens erstatningspligt, om en kommune har valgt at tegne en forsikring. Det vil altid være kommunen, der inden for lovens rammer skal afgøre, om der er erstatningspligt. Ved uenighed herom må sagen afgøres ved domstolene.

(Til spørgsmål Ø har jeg følgende svar)

Det sidste spørgsmål handler om, hvorvidt kommunerne har pligt til at informere virksomhederne om forsikringsforhold.

Helt generelt kan jeg oplyse, at det er kommunerne selv, der tilrettelægger opgavevaretagelsen på beskæftigelsesområdet. Beskæftigelseslovgivningen indeholder derfor ikke bestemmelser om en særlig informationspligt for jobcentrene til virksomheder, som modtager ledige i tilbud.

Jeg kan oplyse, at det fremgår af blanket AB 131 om "Arbejdsgivertilbud om etablering af virksomhedspraktik" (KLs standardblanket, som kommunerne kan anvende), at jobcenteret under praktikforløbet yder erstatning for skader, som praktikanten forvolder på andre personer eller ejendele efter dansk rets almindelige regler.

Som tidligere nævnt betyder dansk rets almindelige erstatningsregler, at kommunen er erstatningsansvarlig også ved skader, der er forvoldt ved simpel uagtsomhed eller undladelse, hvis virksomheden ikke har en forsikring, der dækker skaden.

Samlet vil jeg konkludere, at de erstatningsbestemmelser, vi har på området, efter min mening både er rimelige og hensigtsmæssige og med til at sikre virksomhederne, når de stiller praktikpladser til rådighed, som led i beskæftigelsesindsatsen.